

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Stadt Papenburg

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvas 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību ⁽¹⁾ 4. panta 2. punkta pirmā daļa pieļauj dalībvalstij nepieņemt Komisijas izveidotajam Kopienā nozīmīgo teritoriju saraksta projektam attiecībā uz vienu vai vairākām teritorijām citu nevis dabas aizsardzības iemeslu dēļ?
- 2) Ja atbilde uz 1. jautājumu ir apstiprinoša: Vai pie šiem iemesliem ir pieskaitāmas arī pagastu un pašvaldību un pašvaldību apvienību intereses, it īpaši to plāni, nodomi un citas intereses saistībā ar savas teritorijas turpmāko attīstību?
- 3) Ja atbildes uz 1. un 2. jautājumu ir apstiprinošas: Vai Direktīvas 92/43/EEK trešais apsvēruma vai šīs direktīvas 2. panta 3. punkts vai citi Kopienas tiesību noteikumi pat paredz, ka šādi dalībvalstu un Komisijas iemesli tiek ņemti vērā, dodot piekrišanu un veidojot Kopienā nozīmīgo teritoriju sarakstu?
- 4) Ja atbilde uz 3. jautājumu ir apstiprinoša: Vai — no Kopienas tiesību viedokļa — pēc galīgā saraksta sastādīšanas pašvaldība, kuras teritorijā ir kāda no sarakstā ietvertajām teritorijām, varētu vērsties tiesā ar prasību sakarā ar to, ka saraksts ir pretrunā Kopienas tiesībām, jo netika vai tika nepietiekami ņemtas vērā tās prasības?
- 5) Vai ir jāvērtē nepārtrauktu uzturēšanas pasākumu, kas tiek veikti estuāra kuģuclējā un kam atļauja atbilstoši valsts likumdošanai tika dota jau pirms Direktīvas 92/43/EEK transponēšanas, ietekmi uz teritoriju atbilstoši direktīvas 6. panta 3. vai 4. punktam, turpinot tos pēc teritorijas iekļaušanas Kopienā nozīmīgo teritoriju sarakstā?

⁽¹⁾ OV L 206, 7. lpp.

Prasība, kas celta 2008. gada 29. maijā — Eiropas Kopienas Komisija/Nīderlandes Karaliste

(Lieta C-232/08)

(2008/C 209/37)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienas Komisija (pārstāvji — T. van Rijn un K. Banks)

Atbildētāja: Nīderlandes Karaliste

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, atļaujot zvejas kuģus ar lielāku dzinēja jaudu kā paredzēts Regulas (EK) Nr. 850/98 ⁽¹⁾ 29. panta 2. punktā, Nīderlandes Karaliste nav izpildījusi pienākumus, kas tai paredzēti Regulas (EK) Nr. 2371/2002 ⁽²⁾ 23. pantā un Regulas (EEK) Nr. 2847/93 ⁽³⁾ 2. panta 1. punktā;
- piespriest Nīderlandes Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija uzskata, ka Nīderlandes valdība nav izpildījusi savu pienākumu, jo tā apzināti pārkāpj normu par maksimālo dzinēja jaudu, ar kādu var zvejot jūras zeltplekstes izplatības apgabalā.

Pirmkārt, saskaņā ar Nīderlandes valdības sniegtajām ziņām, tiem Nīderlandes "Eirokuteriem", kuri ievēro iekšējo [Nijpels-Komisijas] vienošanos, tikai sākot ar 2009. gada 1. maiju ir jāievēro maksimālā pieļaujamā 300 ZS jauda dzinējiem. Otrkārt, no šīm ziņām izriet, ka attiecīgās normas ievērošanas kontrolē sistēmiski tiek piemērota pielaišanas robeža 12,5 % apmērā un tādējādi par maksimālās pieļaujamās dzinēja jaudas pārsniegšanu šīs robežas ietvaros netiek piemērots sods.

⁽¹⁾ Padomes 1998. gada 30. marta Regula (EK) Nr. 850/98 par zvejas resursu saglabāšanu, izmantojot tehniskos līdzekļus jūras organismu mazuļu aizsardzībai (OV L 125, 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2002. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 2371/2002 par zivsaimniecības resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku (OV L 358, 59. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 1993. gada 12. oktobra Regula (EEK) Nr. 2847/93 par kontroles sistēmas ieviešanu kopējai zvejniecības politikai (OV L 261, 1. lpp.).